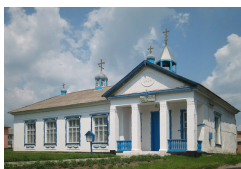
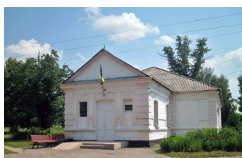

КОМИШНЯ — селище міського типу Миргородського району Полтавської області. Комишнян. селищ. раді під-порядк. села Булуки, Лісове, Ступки та Шульги. Знаходиться в долині р. Комишанка (притока *Хоролу*, бас. *Дніпра*), за 135 км від обл. центру, за 30 км від райцентру та за 17 км від залізнич. ст. Сенча. Площа 10,46 км². Насел. 2720 осіб (2001, складає 82,7 % до 1989), переважно українці. Мала назви Комишенка, Комишина, Комишна, Комишне (до 1935). Археол. знахідки свідчать про те, що тер. сучас. смт було заселено ще в період бронзи (3-1 тис. до н. е.). Донині збереглися рештки стародав. укріплень. Відомо, що тут 1503 збудовано кам'яну церкву. У 1-й чв. 17 ст. К. була вже знач. поселенням. Від 1618 належала І. Вишневецькому. 1630 польс. король Сигізмунд III віддав К. для добування селітри Б. Обалковському, однак 1647 вона знову значилася серед володінь І. Вишневецького. Жит. брали участь у Визв. війні під проводом Б. Хмельницького. Від 1649 — сотенне містечко Миргород., від 1658 — Гадяц. (Зіньків.) полків. У різний час К. володіли гетьман І. Брюховецький, гадяц. полковники М. Самойлович, І. Чарниш, М. Милорадович та ін. Від 1781 — у складі Миргород. пов. Київ. намісництва. 1787 у м-ку відбувалося 3 ярмарки на рік і 2 базари на тиждень. Від 1796 — у складі Миргород. пов. Малорос. губ., від 1797 — волос. центр. Від 1802 — у межах Полтав. губ. 1859 (у документах — власниц. і козац. містечко) було 925 дворів, 5170 жит., діяли 4 церкви, сільс. парафіял. училище, відбувалося 3 ярмарки на рік, збиралися щотижневі базари. К. здавна була одним із центрів виробництва глиняного посуду на Полтавщині. 1856

Комишнян. волость розділено на 3 волості: Березово-Луцьку, Комишнян. і Попівську. 1863 мешкало 5880 осіб, діяли мурована та 3 дерев'яні церкви, училище, працювали винокур. і селітряний заводи, відбувалося 3 ярмарки на рік. Під час воєн. дій 1918-20 влада неодноразово змінювалася. За даними всесоюз. перепису 1926, у К. налічувалося 7333, 1939 — 5173 жит. 1923-31 та 1935-62 — райцентр. 1932-37 — у складі Харків., від 1937 — Полтав. обл. Комишнянці потерпали від голодомору 1932-33 (кількість встановлених жертв — 83 особи), зазнали сталін. репресій. Від 17 вересня 1941 до 17 вересня 1943 — під нім.-фашист. окупацією. Гітлерівці розстріляли 45 жит., 518 вивезли на примус. роботи до Німеччини. На фронтах 2-ї світової війни воювало 685 комишнянців, з них 323 загинули. Від 1957 — смт. 1959 тут мешкало бл. 4,5 тис., 1970 — 4,1 тис., 1979 — 3,7 тис., 1989 — 3,3 тис., 1999 — 2,9 тис. осіб. Нині працюють картоплесховище ТОВ «Агротехгарантія», підприємство з консервування овочів. У К. — заг.-осв. школа, дитсадок; клуб, б-ка; лікарня; відділ. ощадбанку. Є 2 парки. Діє православна церква. Встановлено пам'ятник воїнам-односельцям, які загинули під час 2-ї світової війни, пам'ятний знак жертвам голодомору. Серед видат. уродженців — письменник *І. Андрієнко*, архітектор *М. Деренько*, гончар *М. Коломієць*. Тут творили родини гончарів *Бутенків*, *Балків*, *Їжаків* та ін. З К. пов'язані життя та діяльність відомих лікарів *О. Богаєвського*, *І. Зубковського*. У Комишнян. школі навч. мовознавець *М. Жовтобрюх*, лікар-радіолог *А. Циб*, військ. діяч, Герой Радянського Союзу *К. Марусиченко*.

І. Є. Якименко

Фотоілюстрації

Бібліографічний опис:

Комишня / І. Є. Якименко // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2014. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-3226>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).